

7 Ιανουαρίου 2015

Αρχιμ. Ανδρέας Κονάνος: Ο Θεός σε αγαπάει όπως είσαι

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Είναι μεγάλη υπόθεση
να ζεις μέσα στην Εκκλησία,
έχοντας μια σωστή
εικόνα για το Θεό.
Όλα από εκεί ξεκινάνε

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την τρίτη κατά σειρά ομιλία του, κάτω από τον γενικό τίτλο «Εις ίασιν ψυχής και

σώματος», πραγματοποίησε την Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Αρχιμανδρίτης Ανδρέας Κονάνος.

Η ομιλία αυτή, όσο και οι δύο προηγούμενες, εντάσσονταν στο πρόγραμμα καθημερινών δράσεων και εκδηλώσεων του Ναού με τον τίτλο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Το μυστικό

Ολοκληρώνοντας λοιπόν τον κύκλο των ομιλιών του και την ανάπτυξη του συγκεκριμένου θέματος, ο π. Ανδρέας αναφέρθηκε σε ένα μυστικό που η Εκκλησία, μας χαρίζει για να αποκτήσουμε ψυχική και σωματική υγεία. Ζώντας ο άνθρωπος μέσα στην Εκκλησία, αν δεχθεί το λυτρωτικό μήνυμα που έφερε ο Χριστός και την Χάρη που έδωσε ο Χριστός στη ζωή μας, απαλλάσσεται από ένα σοβαρό πρόβλημα, το οποίο δημιουργεί αρρώστιες ψυχικές και σωματικές. Και το πρόβλημα αυτό, είναι οι ενοχές. Γι' αυτό, όπως λέει ο π. Ανδρέας, αν είσαι άνθρωπος του Θεού και ζεις τον Χριστό και πάρεις την Χάρη του Χριστού, δια των μυστηρίων, απαλλάσσεσαι από τις ενοχές.

Ιδιαίτερως τόνισε ότι οι ενοχές αρρωσταίνουν τον άνθρωπο, βαραίνουν την ψυχή του, δεν τον αφήνουν να ησυχάσει και δημιουργούν ψυχοπλάκωμα, ένταση, σωματοποίηση όλης αυτής της έντασης στο κορμί του, πόνο στο στομάχι, έλκος, αϋπνίες, ταλαιπωρίες. Οι ενοχές είναι ικανές να μας διαλύσουν.

Η σωστή εικόνα για το Θεό

Είναι μεγάλη υπόθεση να ζεις μέσα στην Εκκλησία, έχοντας μια σωστή εικόνα για το Θεό. Όλα από εκεί ξεκινάνε, τονίζει μέσα από την ποιμαντική του εμπειρία ο π. Ανδρέας. Φανταζόμαστε το Θεό ως κάποιο πρόσωπο τιμωρητικό απέναντι μας, που τιμωρεί. Αυτή η αίσθηση ότι ο Θεός με μαλώνει, όποτε τον πλησιάσω θα θέλει να με διορθώνει, να μου κάνει παρατήρηση, να μου φέρεται με αυστηρότητα και να μου δείχνει το πρόσωπο του θυμωμένο, αυτό είναι το χειρότερο που μπορεί κανείς

να ζήσει μπαίνοντας στην Εκκλησία.

Και συνέχισε τον λόγο του, λέγοντας μεταξύ άλλων:

«Δυστυχώς πολλοί είμαστε μεγαλωμένοι έτσι με έναν τέτοιο Θεό στη φαντασία μας και δεν νιώθουμε την αγάπη Του μέσα στην ψυχή μας. Το ακούμε συνέχεια, ο Θεός αγάπη εστί. Το ακούμε αλλά δεν το ζούμε. Νιώθουμε συνέχεια ότι είμαι ένοχος, κάτι έκανα. Συνέχεια τέτοια εικόνα έχουμε για το Θεό σε πολύ μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να λυτρωθούμε και να ζήσουμε αυτήν την υγεία που δίνει το χάρισμα της υιοθεσίας που μας δίνει ο Θεός.

Ο Θεός σε κάνει παιδί Του κατά χάριν. Ο Θεός σε αγαπάει χωρίς να σου ζητάει τίποτα. Σε αγαπάει χωρίς να γίνεις πρώτα καλός. Σε αγαπάει όπως είσαι. Και θέλει να αλλάξεις, όχι για να ευχαριστηθεί Αυτός, αλλά για τη δική σου ευτυχία, μόνο γι' αυτό.

Αγάπη απροϋπόθετη, δεδομένη, σίγουρη. Εμείς αυτό δεν το νιώθουμε. Ο Θεός όπως μας φανερώθηκε στο πρόσωπο του Χριστού, είναι Θεός απέραντης αγάπης.»

Η Θεραπεία

Η αγάπη κλείνει τραύματα και ψυχικά και σωματικά. Όταν στην Εκκλησία βγάζεις απ' την ψυχή σου την ενοχή, νιώθεις αυτήν την ελευθερία, την δεδομένη αγάπη, ότι είσαι παιδί του Θεού. Και όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, πετάς, νιώθεις αυτήν την ευτυχία, νιώθεις ότι σ' αγαπάει ο Θεός, είναι μεγάλο πράγμα.

Δεν γίνεται να ζούμε με ενοχές μέχρι να πεθάνουμε, γιατί οι ενοχές φέρνουν καινούργιες ενοχές. Ο ένοχος δεν σταματάει τις αμαρτίες του, κάνει καινούργιες. Οι ενοχές χρειάζονται, λέει ο π. Ανδρέας, για λίγο όμως. Να πάρει η ψυχή σου μπρος και να καταλάβεις ότι κάτι το κάνεις λάθος. Στρίβεις το τιμόνι, αλλάζεις συμπεριφορά και συνεχίζεις χαρούμενος τον αγώνα της ζωής.

Η χαρά είναι το χαρακτηριστικό του χριστιανού. Ο χριστιανός λέει: είμαι αμαρτωλός αλλά έχω τον καλύτερο γιατρό, που είναι ο Θεός. Είμαι αμαρτωλός αλλά προσπαθώ, πέφτω και σηκώνομαι. Και με αγαπάει ο Θεός γιατί δεν μένει στο λάθος μου, αλλά μένει στην ομορφιά της ψυχής μου.

Και μιλώντας για την θεραπευτική, ο π. Ανδρέας σημείωσε:

«Όταν λοιπόν κουβαλάς κάτι μέσα σου και το κρατάς και δεν μιλάς σε κανέναν, αυτό κυκλοφορεί στο αίμα της καρδιάς σου, στο αίμα της ψυχής σου και σε δηλητηριάζει. Το πρώτο είναι να αποκτήσεις μια επίγνωση, ψύχραιμα. Έχω κάνει αυτά και αυτά τα πράγματα. Μην τρομάζεις, δες τι έχεις κάνει, συζήτησε το με

τον εαυτό σου φιλικά.

Αυτό πρέπει κάποια στιγμή να το μοιραστείς, όχι για να σε τιμωρήσει κανείς αλλά για να σε αγαπήσει, να σου δείξει την θεραπεία, να σου δείξει τον Σταυρό του Χριστού που σε αγκαλιάζει.

Επίγνωση λοιπόν για το λάθος μας, το εξομολογούμαστε και ηρεμούμε. Το είπαμε στο Θεό, τέλος, πέρασε αυτό, συγχωρεθήκαμε. Και διορθώνω ότι μπορώ.»

Πάνω δε στο θέμα της θεραπευτικής, ο π. Ανδρέας επέμεινε στην προτροπή ο πιστός να συγχωρέσει τον εαυτό του και να τον αγαπήσει. Δηλαδή, να φροντίσει και να αγαπήσει την ψυχή του. Τονίζοντας ότι αυτό δεν είναι εγωισμός, αλλά είναι φροντίδα και βοήθεια. Και όπως είπε, θα τα αφήσει όλα στο Θεό ο οποίος έχει την ικανότητα να μηδενίζει το κοντέρ. Το βάζει σε μηδενική βάση και λέει «ξεκινήστε πάλι, λευκή σελίδα».

Δείγματα υγείας

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο π. Ανδρέας έδωσε κάποια παραδείγματα, που αποτελούν πολύ χαρακτηριστικά και ενδεικτικά δείγματα υγείας, χρήσιμα και πολύτιμα για όλους. Αυτά λοιπόν είναι:

- Κάθομαι στο δωμάτιο και είμαι ήσυχος και καλά με τον εαυτό μου.
- Δεν σκέφτομαι διαρκώς μελλοντικά πράγματα.
- Είμαι ογδόντα χρονών και δείχνω και νιώθω εξήντα.

-Τρώω και σκέφτομαι μόνο το φαγητό μου, χωρίς να έχω άγχος για άλλες ιστορίες την ώρα εκείνη.

-Περπατάω και χαίρομαι το βάδισμα χωρίς αγωνίες για άλλα θέματα.

-Μιλάω ήρεμα στους ανθρώπους του σπιτιού χωρίς φωνές και ουρλιαχτά.

-Αναπνέω ήσυχα σαν τα παιδιά.

-Χαίρομαι τα δώρα του Θεού χωρίς γκρίνια. Ότι και να γίνει να λέμε δόξα τω Θεώ.

-Κοιμάμαι βαθιά και ήσυχα.

-Προσεύχομαι εύκολα και ο νους μου ανεβαίνει εύκολα στο Θεό, ή μάλλον μπαίνει μέσα μου ο νους, εκεί που είναι ο Θεός. Ο Χριστός κατοικεί μέσα μας.

-Το πρόσωπο μου είναι ήρεμο και ζωηρό.

Και φυσικά, η επίσκεψη σε γιατρό και η γυμναστική για όσους μπορούν, είναι απαραίτητα μέτρα για τη διατήρηση της σωματικής και ψυχικής υγείας του ανθρώπου.

Ο π. Ανδρέας, κλείνοντας αυτήν την τελευταία ομιλία του, ευχήθηκε σε όλους:

«Ο Θεός δεν έχει κρατούμενα σε κανέναν. Πάντα μας αγαπάει, πάντα μας αγαπούσε και πάντα θα μας αγαπάει. Αυτήν την αγάπη από τώρα να τη νιώσουμε, να γλυκαθούμε, να θεραπευτούμε και να ζήσουμε ευτυχισμένοι τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής μας.»

Πηγή: synodoiporia.gr